

РЕШЕНИЕ

№ 7367

гр. София, 26.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01.11.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Мирослава Керимова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **5604** по описа за **2013** година докладвано от съдия Мирослава Керимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от АПК във вр. с чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на С. Г. С. от [населено място] срещу решение от 30.01.2012г на СРС по нахд № 10307/2011г. Претендира се незаконосъобразност на оспорвания акт поради допуснати процесуални нарушения и неправилно приложение на материалния закон.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно уведомен, явява се лично и поддържа жалбата.

Ответникът по касационната жалба, СДВР ПП, не се представлява.

СГП чрез прокурор Никова взема становище за неоснователност на касационната жалба.

АССГ в настоящия касационен състав, след извършена служебна проверка за допустимост на касационната жалба, приема същата за допустима като подадена в срок, от активно процесуално легитимирана страна, срещу съдебен акт, който подлежи на контрол за законосъобразност пред настоящия съд и съдебен състав.

Съгласно разпоредбата на чл. 63 ал.1 изр. последно от ЗАНН, решението на РС подлежи на касационно обжалване пред административния съд на основанията, предвидени в Наказателно-процесуалния кодекс, и по реда на глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно разпоредбата на чл. 348. (1) от НПК: Присъдата и решението подлежат на отмяна или изменение по касационен ред: 1. когато е нарушен законът; 2. когато е допуснато съществено нарушение на процесуални правила; 3. когато наложеното наказание е явно несправедливо.

Съгласно разпоредбата на чл. 218 ал.2 от АПК: За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон съдът следи и служебно.

При извършена служебна проверка за валидност и допустимост на обжалваното решение, АССГ в настоящия съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо.

Производството пред СРС е образувано по жалба на С. Г. С. срещу наказателно постановление № АС 847/28. 03. 2011 г., издадено от началника на АНД-ОПП-СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от дванадесет месеца за нарушение по чл. 174, ал. 3 предл. 1 от ЗДвП, както и глоба в размер на 100 лева на основание чл. 177 ал.1 т.2 предл.1 от ЗДвП.

Въз основа на събраните в производството доказателства, РС е установил фактическа обстановка, която се споделя от касационната инстанция:

На 12. 03. 2011 г. около 01.40 часа в [населено място], [жк], жалбоподателят С. С. управлява МПС - лек автомобил марка „А. Р.“, модел „156“ с ДК [рег.номер на МПС] по бул. Президент Л. с посока на движение към блок 9 в квартала. С него в автомобила пътува и свидетелката М. В., която е негова приятелка. На известно разстояние след него се движи патрулен полицейски автомобил, в който се намират свидетелите Б. С. и Л. М.. Те решават да следват автомобила на С. и да извършат рутинна полицейска проверка на него и водача му. С. завива в дясно от бул. Президент Л. по малка уличка, водеща до [жилищен адрес] където живее. Когато колата наближава [жилищен адрес] полицейските служители дават знак на водача да спре и пристъпват към извършване на проверка. В хода ѝ констатира, че С. силно лъха на алкохол, поради което го поканват да бъде изпробван с техническо средство „Алкотест Дрегер 7410+“ с номер 0103. Водачът отказва изрично да се подложи на такава проверка, поради което свидетелката М. му издава талон за медицинско изследване, с който уведомява С., че ако желае да бъде изследвана концентрацията на алкохол в кръвта му, следва да се яви до 03. 15 часа в 01 МБАЛ за даване на кръвна проба. В същото време при проверката на свидетелството за управление на МПС на С. е установено, че то е валидно до 27. 03. 2010 г. Поради тези констатации на полицейските служители на място срещу С. С. свидетелят С. съставя акт за установяване на административно нарушение. В него той посочва, че С. е нарушил разпоредбите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и на чл. 150 от ЗДвП. Актът е незабавно предявен на С., който го подписва без възражения.

Въз основа на този АУАН, на 28. 03. 2011 г. началникът на АНД-ОПП-СДВР издава атакуваното наказателно постановление, с което приема, че с действията си С. С. е осъществил състава на нарушението, описано в чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, поради което му налага административни наказания „Глоба“ в размер на 500 лева и „Лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца, както и че С. е управлявал автомобила със свидетелство за правоуправление с изтекъл срок, поради което и на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП му налага административно наказание „Глоба“ в размер на 100 лева.

За да установи така описаната фактическа обстановка, РС е събрал относими,

допустими и необходими за установяването ѝ доказателства. Същите са анализирани прецизно и подробно в съдебния акт, като касационната инстанция не следва да ги повтаря. Задължение на РС е да установи фактическата обстановка при пълен анализ на доказателствата, какъвто е направен от РС. В хода на производството пред РС не са допуснати съществени процесуални нарушения, основание за отмяна на обжалваното решение.

По отношение на правилното приложение на материалния закон:

Касационната инстанция споделя изводите на РС за компетентност на актосъставителя и наказващия орган. РС е направил правилен анализ на съставените актове, като е стигнал да законосъобразния извод за издаване на същите във валидна форма, съдържащи всички изискуеми по закон реквизити, при спазване на процедурата по издаването и предявяването им.

Касационната инстанция споделя изводите на РС за съставомерност на деянията по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП и чл. 177 ал.1 т.2 предл. 1 от ЗДвП.Отказът на водача да бъде изпробван за алкохол е самостоятелно основание за санкциониране на същия, съгласно разпоредбата на чл. 174 ал.3 от ЗДвП.Размерът на наказанията по този текст са съобразени справедливо съобразно текстовете на закона към датата на извършване на нарушението.

Касационната инстанция споделя всички съображения на РС от фактическа и правна страна, касаещи допуснатите процесуални нарушения в хода на производството пред административния орган, които обаче не се отразяват на съставомерността на деянията и не представляват основание за отмяна на обжалваното НП.

Според АССГ в настоящия касационен състав, решението на РС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставен в сила.

Воден от горното и на основание чл. 221 ал.2 от АПК АССГ в настоящия съдебен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 30.01.2012г на СРС по нахд № 10307/2011г.
Решението е окончателно.

Председател: .....

/М.С./

.....

Членове:

/Вл. Н./

.....

/М. К./

